

LESKTAĆ (1) *vb impf*

e oraz a jasne.

praes 3 pl łeskcą (1). \diamond [*con 3 pl m pers* by łesktali.]

Sł stp notuje, Cn s.v. łechtać, Linde bez cytatu s.v. łechtać.

Drażnić, łaskotać; blandiri, laccessere, mulcere, titillare Cn:

Zwrot: peryfr. »uszy [czyje] łesктаć« = schlebiać komu (1): [heretycy] prozną chwałą fwyh vczniow y łłuchączow vniesieni/ wdzięczne im rzeczy vmysłnie powiádaią/ y vszy ich łeskcą: y ták ie ná dułzy zábijaią. WujNT 217. [ále łobie póspolicie tákcie Mistrze obieramy/ ktorzyby łesktáli świerzbiące vszy náfze/ ktorzyby nam powiedáli co łie nam podoba. WujPosN 1584 II 108 (Linde)].

Synonimy: drażnić, głaskać.

Cf [ŁACHTAĆ], ŁASKTAĆ, ŁEKTAĆ, LESKTANIE

TK